

Sygn. akt III AUa 2436/11

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Ewa Piotrowska (spr.)
Sędziowie	SSA Jolanta Ansion SSA Marek Żurecki
Protokolant	Sebastian Adamczyk

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2012 r. w Katowicach

sprawy z odwołania P. Ł. (P. Ł.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość świadczenia

na skutek apelacji ubezpieczonego P. Ł.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Katowicach

z dnia 22 sierpnia 2011 r. sygn. akt X U 1255/11

oddala apelację.

/-/SSA J. Ansion /-/SSA E. Piotrowska /-/SSA M.Żurecki

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 2436/11

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 22 sierpnia 2011 roku Sąd Okręgowy - Sąd Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach w punkcie 1 oddalił odwołanie P. Ł. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 19 maja 2011 roku, odmawiającej ubezpieczonemu przeliczenia świadczenia, albowiem organ rentowy stwierdził, że

ubezpieczony nie złożył żadnych nowych dowodów, ani nie wskazał jakichkolwiek nowych okoliczności, które mogłyby wpłynąć na wysokość świadczenia.

W punkcie 2 wyroku Sąd odrzucił odwołanie w części dotyczącej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 10 listopada 2007 roku, 23 września 2008 roku, 18 listopada 2008 roku, odmawiających mu wypłaty odsetek od świadczeń wypłaconych po przeliczeniu świadczenia w roku 2003.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania od decyzji z dnia 19 maja 2011 roku wywodząc jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji oraz o odrzucenie odwołania w części dotyczącej decyzji z dnia 10 listopada 2007 roku, 23 września 2008 roku i 18 listopada 2008 roku podnosząc, że kwestie wypłaty odsetek od świadczeń wypłaconych po przeliczeniu zostały prawomocnie rozstrzygnięte.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Postanowieniem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 17 maja 2011 roku przekazano organowi rentowemu nowy wniosek ubezpieczonego o ustalenie wysokości świadczenia.

Za bezsporne uznał Sąd I instancji, że wniosek nie zawierał żadnych nowych dowodów ani nie wskazywał nowych okoliczności, które miałyby wpływ na wysokość świadczenia, a ubezpieczony po raz kolejny wskazywał jedynie na niewłaściwe wyliczenie świadczenia w decyzjach z lat 2000 i 2003.

Sąd Okręgowy, powołując się na art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS wskazał, że prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedstawione nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub jego wysokości. Skoro ubezpieczony takich dowodów ani okoliczności nie wskazał, prawidłowe było uznanie organu rentowego, że nie ma podstaw do przeliczenia świadczenia, a w konsekwencji odwołanie ubezpieczonego jako niezasadne należało oddalić na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc.

Z kolei w odniesieniu do odwołań od decyzji z dnia 10 listopada 2007 roku, 23 września 2008 roku i 18 listopada 2008 roku Sąd Okręgowy wskazał, że na mocy art. 477⁹ § 1 k.p.c. odwołanie od decyzji organu rentowego wnosi się w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji, dlatego odwołania te, jako złożone po upływie terminu jednego miesiąca od daty doręczenia decyzji są spóźnione i podlegają odrzuceniu.

Apelację od wyroku wniósł ubezpieczony.

W apelacji oraz kolejnych pismach procesowych z dnia 29 listopada 2011 roku, 13 lutego 2012 roku, 14 czerwca 2012 roku, 19 czerwca 2012 roku, 9 lipca 2012 roku, 13 grudnia 2012 roku oraz 18 grudnia 2012 roku, ubezpieczony domagał się:

- rozpoznania odwołania z dnia 5 października 2011 roku złożonego w Inspektoracie ZUS w P.,
- uwzględnienia wyników działań Prokuratury Rejonowej w P. we wszystkich dotychczas rozpoznanych i nierozpoznanych sprawach dotyczących wysokości świadczenia emerytalnego ubezpieczonego od dnia 14 września 2000 roku do dnia dzisiejszego,
- wszczęcia dochodzenia w sprawie poświadczenia nieprawdy przez pracowników ZUS Inspektoratu w P., B. S., J. R., B. K. i ich przełożonych, załączając pismo procesowe organu rentowego z dnia 21 października 2003 roku,
- uwzględnienia przy rozpoznaniu niniejszej sprawy orzeczeń wydanych przez Sąd Rejonowy w Pszczynie, Wydział II Karny w sprawach świadczeń organu rentowego w kwestii ustalenia właściwej wysokości jego świadczenia emerytalnego,

- wypłacenia mu zaległych świadczeń emerytalnych od dnia 14 września 2000 roku do 31 sierpnia 2011 roku od kwoty brutto w wysokości 92341,53 zł, a jako podstawę roszczenia wskazał wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia wyliczony od kwoty bazowej, wymienionej przez niego w odwołaniu z dnia 14 września 2003 roku od decyzji z dnia

13 maja 2003 roku i 8 sierpnia 2003 roku w powiązaniu z decyzjami z dnia 3 kwietnia 2003 roku i 29 kwietnia 2003 roku oraz wskazał, że organ rentowy nie wypłacił mu kwoty

6129,10 zł wymienionej w punkcie 4 sentencji wyroku (nie wskazano, jakiego wyroku),

- waloryzacji świadczenia emerytalnego za okres od 14 września 2000 roku do 31 maja 2003 roku oraz kontynuacji waloryzacji do chwili obecnej,

- uwzględnienia własnego wyliczenia świadczenia emerytalnego za okres od 14 września 2000 roku do 28 lutego 2012 roku za właściwe oraz, by organ rentowy wyliczył wysokość świadczenia emerytalnego netto zgodnie z ustawą z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS,

- rozpoznanie sprawy i wydanie orzeczenia wobec nieotrzymania decyzji z ZUS na wniosek z dnia 7 maja 2011 roku o wydanie decyzji w sprawie objętej wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 15 lipca 2008 roku, sygn. III AUa 1242/08, domagając się w tym wniosku uwzględnienia kwoty bazowej zgodnie z ustawą emerytalną oraz odsetek za zwłokę od 14 września 2000 roku,

- ustalenia okoliczności, dla których Sąd Rejonowy w Bielsku - Białej nie sprostował świadectwa pracy w warunkach szczególnych,

- ustalenia okoliczności, dla których Sąd Rejonowy w Bielsku - Białej podjął się w roku 2000 ustalenia warunków pracy ubezpieczonego w okresie od 6 października 1964 roku do 30 kwietnia 1975 roku w (...) Przedsiębiorstwie Budowlano - Transportowym, a Sąd Okręgowy nie rozpoznał „warunków pracy”,

- ustalenia okoliczności, dla których organ rentowy nie uznał i nie wydał decyzji po otrzymaniu od ubezpieczonego sprostowanego świadectwa pracy w warunkach szczególnych z dnia 8 stycznia 2002 roku, z dnia 19 czerwca 2002 roku, i z dnia 11 lutego 2003 roku,

- sprostowania świadectwa pracy z dnia 3 września 1999 roku,

- zaliczenia przez organ rentowy kwoty bazowej obowiązującej w dniu 3 kwietnia 2003 roku i wypłaty odsetek z tytułu nieterminowego wypłacenia świadczenia emerytalnego i zasiłku rodzinnego,

- sprostowania oczywistych omyłek pisarskich dokonanych przez ubezpieczonego w jego pismach procesowych, z których wynika, że nie domagał się od organu rentowego kwoty bazowej obowiązującej w dniu 3 kwietnia 2003 roku.

Ponadto wniósł:

- odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 10 listopada 2006 roku w trybie art. 118 ust. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS,

- odwołanie do decyzji ZUS z dnia 29 kwietnia 2003 roku, przedstawiając własne wyliczenia za sporny okres,

- o rozpoznanie wszystkich wniesionych za pośrednictwem Sądu Rejonowego w Bielsku - Białej odwołań, wymieniając ich daty oraz sygnatury,

- o przyznanie mu prawa do waloryzacji świadczenia emerytalnego za okres od 14 września 2000 roku do 31 maja 2001 roku, ustalenia kwoty bazowej od 14 września 2000 roku w wysokości 1862,62 zł oraz odsetek za zwłokę w wypłacie świadczenia

W składanych do Sądu Apelacyjnego pismach w toku postępowania apelacyjnego wielokrotnie modyfikował, zmieniał, prostował i powtarzał zawarte spostrzeżenia, wyliczenia i wnioski, domagając się ponownego rozpoznania żądań, w których postępowania zostały prawomocnie zakończone.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja ubezpieczonego podlega oddaleniu.

Po uzupełnieniu postępowania dowodowego o analizę akt rentowych ubezpieczonego zawartych w siedmiu tomach, Sąd Apelacyjny stwierdził, że Sąd I instancji przeprowadził staranne postępowanie dowodowe i nie popełnił błędu ani nieścisłości w ocenie zgromadzonego materiału, toteż ocenę tę przyjął za swoją dzieląc ją w całości.

Żądania ubezpieczonego zmierzające w istocie do podwyższenia świadczenia emerytalnego wielokrotnie były poddawane kontroli sądowej, w tym tutejszego Sądu Apelacyjnego. Istota sporu sięga roku 2000, w którym ubezpieczony, ur. w (...) roku, złożył wniosek o prawo do emerytury w związku z pracą w warunkach szczególnych. Emeryturę przyznano po przeprowadzeniu postępowania dowodowego wyrokiem Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 13.2.2003r., ale od miesiąca złożenia wniosku o to świadczenie, czyli od września 2000r., co oczywiście miało znaczenie dla wysokości przyjętej do obliczenia emerytury kwoty bazowej.

Na wysokość kwoty bazowej nie miały wpływu kolejne wyroki, w których ulegała zmianom podstawa wymiaru, gdyż korygowano jedynie wysokość podstawy wymiaru składek z kolejnych lat, doliczając np. wynagrodzenia z zatrudnienia w RSP w sprawie XII U 1497/03. Prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego w sprawie III AUa 1722/05 oddalający apelację organu rentowego zaaprobował WPPW emerytury ubezpieczonego w wysokości 219,18 %.

W uzasadnieniu wyroku tutejszego Sądu Apelacyjnego z dnia 15.07.2008r. w sprawie o sygn. III AUa 1242/08 o odsetki, Sąd analizował także wysokość kwoty bazowej świadczenia ubezpieczonego, gdyż była ona i jest przez apelującego kwestionowana. Sąd Apelacyjny stwierdził wówczas prawidłowo ustaloną kwotę bazową i szczegółowo tę kwestię w uzasadnieniu powyższego wyroku wyjaśnił.

Również wyrokując w sprawie (wyrok Sądu Apelacyjnego z 12.05.2010r. w sprawie III AUa 3664/09) dotyczącej prawa do odsetek, po zapoznaniu się przez Sąd z obszernym wyjaśnieniem złożonym przez organ rentowy, nie dopatrzonego się żadnej nieprawidłowości w ustaleniu podstawy wymiaru oraz wysokości kwoty bazowej świadczenia ubezpieczonego.

Według oświadczenia złożonego na rozprawie w dniu 19.06.2012r. ubezpieczony nie kwestionuje wysokości WPPW wynoszącego 219,19 %, ale domaga się kwoty bazowej z daty wyroku przyznającego prawo do emerytury, czyli z marca 2003r., nie zaś z daty, od której świadczenie zostało przyznane (daty wniosku o świadczenie). Zarówno to żądanie, jak i zagadnienia waloryzacji świadczenia od daty jego przyznania były już przedmiotem badania i w niniejszej sprawie nie znaleziono podstaw do wzruszenia poprzednich rozstrzygnięć ani też do uwzględnienia powyższych żądań, które nie znajdują oparcia w materiale dowodowym ani w obowiązujących przepisach prawa ubezpieczeń społecznych, ustawie z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. 2009/153/1227 ze zm.).

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji na mocy art. 385 kpc.

/-/SSA J. Ansion /-/SSA E. Piotrowska /-/SSA M. Żurecki

Sędzia Przewodniczący Sędzia

JM